

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 262.086 van 23 januari 2025
in de zaak A. 243.591/VII-42.722**

In zake : de BV AUTO SPA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sofie Albert en Bruno Lenssens
kantoor houdend te 1000 Brussel
Wolvengracht 38, bus 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD HALLE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sofie Logie en Niels Lemaire
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 november 2024, strekt tot de nietigverklaring van het “besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle van 27 september 2024 tot weigering van de omgevingsvergunningsaanvraag voor het bijstellen van de milieuvoorwaarden van een ingedeelde inrichting te 1500 Halle, Bergensesteenweg 443 bus A en meer in het bijzonder de (impliciete) intrekking van de omgevingsvergunning van 21 juni 2024 voor het bijstellen van de milieuvoorwaarden van een ingedeelde inrichting te 1500 Halle, Bergensesteenweg 443 bus A die daarin vervat zit”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Benny De Sutter heeft op 6 december 2024 een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: algemeen procedurereglement).

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 januari 2025.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie Albert, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Niels Lemaire, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Benny De Sutter heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij exploiteert een handcarwash aan de Bergensesteenweg 443 te Halle. Zij beschikt hiervoor over een omgevingsvergunning verleend bij besluit van 30 juni 2023.

Op 8 april 2024 dient zij een aanvraag in voor het verkrijgen van een afwijking op artikel 5.15.0.6, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 ‘houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne’.

Concreet vraagt de verzoekende partij haar exploitatie te mogen openhouden tot 20 uur en om te mogen openen op zon- en feestdagen.

3.2. Op 21 juni 2024 wordt de gevraagde afwijking toegekend.

3.3. Met een schrijven van 30 september 2024 deelt de stad Halle aan de verzoekende partij evenwel het volgende mee:

“Het college van burgemeester en schepenen besliste op 21 juni 2024 om de aflevering van een omgevingsvergunning te weigeren, maar door een administratieve fout werd er toch een omgevingsvergunning aan AUTO SPA NV afgeleverd. Het college van burgemeester en schepenen nam op 27 september 2024 een nieuwe beslissing waarbij de weigering extra werd gemotiveerd en bevestigd. U vindt de nieuwe beslissing en weigering omgevingsvergunning in bijlage.

Deze weigering houdt in dat AUTO SPA NV, volgens de omgevingsvergunning die werd toegekend op 30 juni 2023, enkel op weekdagen mag geopend zijn tot 17u.”

3.4. Bij voormeld schrijven is de bestreden beslissing van 27 september 2024 gevoegd waarbij de gevraagde afwijking door het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle uitdrukkelijk wordt geweigerd.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Standpunt van de verzoekende partij

4. Aangaande de rechtsmacht van de Raad van State zet de verzoekende partij in het verzoekschrift het volgende uiteen:

“[...] *In casu* kan niet worden ontkend dat door de verwerende partij getornd wordt aan een administratieve rechtshandeling die aan de verzoekende partij rechten verleent. In wat hierna volgt zal de verzoekende partij uiteenzetten dat de verwerende partij hierbij voorbijgaat aan substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen.

[...]

Hoewel de Raad voor Vergunningsbetwistingen de bevoegde rechter is voor de toetsing van in laatste aanleg gewezen beslissingen aangaande een

omgevingsvergunningsaanvraag (zie artikel 105 OVD), moet *in casu* worden vastgesteld dat enkel Uw Raad bevoegd kan zijn. Het gaat namelijk niet over een in laatste aanleg gewezen (omgevingsvergunning-)beslissing. Tevens staat de omgevingsvergunningsbeslissing zelf niet ter discussie, maar wel de (minstens impliciete) beslissing om een definitief geworden omgevingsvergunning in te trekken en deze te vervangen door een weigering en dit buiten iedere decretale termijn en procedure.

Noch het Omgevingsvergunningsdecreet, noch de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voorzien hiervoor een te volgen administratieve (beroepsprocedure), noch een jurisdictionele procedure. Het moet in dit opzicht ook worden opgemerkt dat ook de beslissing dd. 27 september 2024 niet genomen werd volgens het Omgevingsvergunningsdecreet. Volgens dit decreet was de rechtsmacht van de stad Halle inmiddels uitgeput en stond er enkel administratief beroep open, hetgeen ook niet gebeurde binnen de vereiste termijnen.”

Beoordeling

5. Overeenkomstig artikel 105, § 1, 3°, van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’ (hierna: omgevingsvergunningsdecreet) kan de “beslissing over een aanvraag tot afwijking van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden” bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen worden bestreden.

De met voorliggend beroep bestreden beslissing is een administratieve rechtshandeling in de zin van voormelde bepaling aangezien zij strekt tot de uitdrukkelijke weigering van een gevraagde afwijking op de algemene en sectorale milieuvoorwaarden. De aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen toegekende bevoegdheid strekt zich ook uit tot de rechtshandelingen waarbij een beslissing tot toekenning van de gevraagde afwijking van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, ongeacht het al dan niet definitieve karakter ervan, (impliciet) wordt ingetrokken en vervangen door een uitdrukkelijke weigering van het afwijkingsverzoek. Dergelijke beslissing moet immers evenzeer gekwalificeerd worden als een beslissing als bedoeld in artikel 105, § 1, 3°, van het omgevingsvergunningsdecreet.

6. Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad van State zonder rechtsmacht is.

V. Rechtsplegingsvergoeding

7. Op de terechtzitting vraagt de raadsman die verschijnt voor de verwerende partij om ook een rechtsplegingsvergoeding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

8. Uit artikel 84/1 van het algemeen procedurereglement volgt dat de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding niet voor het eerst kan worden gevraagd op de terechtzitting over een beroep tot nietigverklaring dat met toepassing van artikel 93 van het algemeen procedurereglement wordt beslecht.

De vraag tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding aan de verwerende partij wordt bijgevolg afgewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 24 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op drieëntwintig januari tweeduizend vijftientwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron